

ژورنال

شماره ۷۹

سردبیر این شماره: کیوان جاوید

۷ آوریل ۲۰۲۲ - ۱۸ فروردین ۱۴۰۱

در این شماره ژورنال

چرا آخوند گُشی؟

نوشته خلیل کیوان

احضار فرهنگیان در لردگان

نوشته تهمینه صادقی

اعتراف حکومت به شکست اقتصادی، صدای انقلاب

نوشته رضا مرادی

دادگاه آبان و تهدید شاهدان

نوشته کیوان جاوید

زنان در خطر، یک نمونه در دو کشور

نوشته پتی دوبنیتاس

چرا آخوند کُشی؟

خلیل کیوان

پس از قتل دو طلبه اهل سنت در استان گلستان که رسانه های حکومتی می گویند به دلایل شخصی صورت گرفته است، حمله به سه آخوند در مشهد که از ”عوامل جهادی“ حکومت بودند موضوع داغی شده است.

روسای مجلس، دولت و دستگاه های امنیتی و قضایی سراسیمه بسیج شدند و در باره ریشه ها، زمینه ها، علل و عوامل این رویداد سخنسرایی کردند. ماشین تبلیغاتی شان را بکار گرفتند و اعلام کردند که آمریکا، اسرائیل، استعمارگران،

منافقان، استکبار جهانی، یا آنطور که ابراهیم رئیسی میگوید: ”گروه‌های تکفیری آمریکایی“ عامل آن بودند. ابتدا گفتند ضارب خارجی است. در ادامه او را یک تبعه افغانستان و بعد یک ازبک معرفی کردند. نهایت تلاش شان را بکار گرفتند تا اذهان را از توجه به ریشه اصلی منحرف کنند. عده ای هم تبلیغات خارجی ستیزانه و ضد مهاجرین افغان را باد زدند.

سران حکومت به ریشه اصلی مساله واقف اند. بالاخره هر چیزی در جمهوری اسلامی خوب کار نکند، دستگاه های اطلاعاتی آن خوب کار میکند. در بهمن سال گذشته سند ”خیلی محرمانه ای“ که از یک جلسه ”کارگروه پیشگیری از بحران های امنیتی معیشت پایه“ منتشر شد، آمده بود جامعه در

حالت انفجار قرار دارد و نارضایتی‌های اجتماعی
ظرف یک سال ۳۰۰ درصد افزایش داشته است.

برای مردمی که آخوند را مظهر ستمگری، فساد،
پلیدی و پلشتی میدانند حمله به آنها غیر منتظره
نیست. ریشه‌ها، زمینه‌ها و دلایل این رخدادها
در جنایات، سرکوبها، تبعیضها، تحمیل فقر و
تنگدستی است که آخوند مظهر آن است. حمله
به آخوندها بروز خشمی تلمبار شده است.

پنجشنبه ۱۸ فروردین ۱۴۰۱

۷ آوریل ۲۰۲۲

احضار فرهنگیان در لردگان

تهمینه صادقی

بنا به گزارش شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران، ۹ تن از فرهنگیان به نام های نادر شریفی، کوروش قنبری، زاده علی محمودی، محمد سعیدی ابواسحاقی، کوروش شریفی، حمید اسحاقی، محمد امیری، غلامحسین موسوی و علی بابامیر به دادگاه انقلاب این شهرستان به جرم "انتشار مطالب در فضای مجازی علیه نظام در راستای تشویش اذهان علیه اقدامات سلبی دستگاه های امنیتی و قضایی" احضار شدند.

فرهنگیان و بازنشستگان در ایران سالها است

که برای خواسته های اولیه خود از جمله: حق رتبه بندی، بالا رفتن دستمزد همپراز با تورم و آموزش و پرورش رایگان و خواست های رفاهی دیگر، بارها به خیابان آمده تا صدای اعتراض خود را به گوش ناشنوای دولتیان برسانند. در مقابل، دستگیری، زندان، احضار، تنها پاسخی است که تا بحال دریافت کردند.

در برابر این حکومت، جامعه یک صدا فریاد می زند که: حاکمیت انسان بر سرنوشت خود، ممنوعیت تفتیش عقاید، آزادی کامل مطبوعات، ممنوعیت استراق سمع و تجسس، آزادی احزاب و انجمن های سیاسی، حق تشکیل اجتماعات و راهپیمایی و ممنوعیت شکنجه، حق همه شهروندان در ایران است و این حقوق را باید به این حکومت

که فقط به فکر دزدی و پُر کردن جیب حاکمین
و سفت کردن جای پایش در منطقه است، تحمیل
کرد.

معلمین سراسر ایران حق دارند برای یک زندگی
بهتر و انسانی مبارزه کنند و متشکل شوند و حق
خود را از حکومت بگیرند. همراه با همه تشکل
های مبارزاتی معلمان، با تمام قدرت، سرکوب
فعالان اجتماعی را محکوم کرده و خواستار لغو
احضار این ۹ معلم مبارز در لردگان شویم.

پنجشنبه ۱۸ فروردین ۱۴۰۱

۷ آوریل ۲۰۲۲

اعتراف حکومت به شکست اقتصادی،

صدای انقلاب

رضا مرادی

ناصر موسوی، عضو مجلس شورای اسلامی روز چهارشنبه ۱۷ فروردین، گفت: "بیکاری، معیشت، سرخوردگی جوانان، رکود اقتصادی طولانی مدت و بحران منابع طبیعی ۵ چالش بزرگ اقتصادی ایران است." او در ادامه به بیکاری هم اشاره کرد و گفت: "این زخم ها مردم را نسبت به آنچه پیشرفت و احیای اقتصاد ایران اعلام شده، دلسرد می کند."

با این نوع سخنرانی ها، پشت پیام نوروزی خامنه

ای به خط شده اند؛ می خواهند نشان بدهند که حکومت به فکر مردم است. واقعیت اما، از دید ما مردم، تصویر دیگری است: ”مردم صدای انقلاب شما را شنیدم!“

کارگران معترض هنوز در زندان. بیداد فقر همه گیر. کولبران لب پرتگاه مرگ و درگیر گلوله های همین حکومت. حاشیه نشین هنوز بی خانمان. کودک کار هنوز سر چهار راه. حقوق های پرداخت نشده در جیب مالکان سرمایه. پوستر های کلیه و قرنیه چشم فروشی هنوز روی دیوار های شهر. کارگران معترض هنوز در خیابان. صدای نه به فقر بلند تر از همیشه. تجمع جوانان بیکار جلو کارخانه ها. اعتصاب

برای گرفتن حقوق در جریان. شعار علیه این
حکومت فلاکت روی دیوار ها. همبستگی با بی
خانمان و کودک کار کار به وسعت قلب بزرگ
انقلاب.

این اعتراف حکومتی ها نه از سر نگرانی برای فقر
مردم، بلکه بخاطر نگرانشان از قدرت انقلاب
در راه است.

پنجشنبه ۱۸ فروردین ۱۴۰۱

۷ آوریل ۲۰۲۲

دادگاه آبان و تهدید شاهدان

کیوان جاوید

۱۵ سازمان حقوق بشری روز پنج‌شنبه، ۱۸ فروردین، با انتشار بیانیه‌ای آزار و اذیت شاهدان دادگاه بین‌المللی آبان و خانواده‌های آنان به دست مقامات جمهوری اسلامی ایران را محکوم کردند.

دادگاه آبان که در لندن برگزار شد به شهادت بیش از ۵۵ شاهد گوش داده و شهادت‌نامه‌های کتبی ۱۶۹ شاهد دیگر را دریافت کرده است. این دادگاه در امتداد دادگاه ایران تریبونال و همچنین محاکمه حمید نوری در استکهلم، شرایطی بوجود می‌آورد تا دولت‌ها چاره‌ای جزء محکومت بیش

از گذشته جمهوری اسلامی نداشته و راه را برای بایکوت جهانی این حکومت خونریز مهیا تر می کند. دادگاههایی از این نوع، کمک می کند تا افکار عمومی بین المللی بیش از گذشته با مبارزات حق طلبانه مردم آشنا شده و از جنایات جمهوری اسلامی، وسیع تر و واضح تر آگاه گردند.

وحشت دستگاه سرکوب و سازمان های اطلاعاتی جمهوری اسلامی از حضور شاهدان در دادگاه آبان نیز چند وجهی است.

یکم: عدم ترس شاهدان در دادگاه های بین المللی و هموار کردن راه برای حضور بیشتر خانواده ها و معترضان در مجامع بین المللی.

دوم: اثبات اینکه جمهوری اسلامی نمی تواند در خفاء جنایت کند و دنیا از آن بی اطلاع بماند. همچنین ایجاد اعتماد به نفس بیشتر در میان مردم که در اعتراضات، وسیع تر حضور یابند و رژیم را بیشتر به چالش بکشند.

دفاع از خانواده های جانبازان و شاهدان دادگاه آبان در لندن را به امری مبارزاتی علیه جمهوری اسلامی تبدیل کنیم و آنها را تنها نگذاریم.

پنجشنبه ۱۸ فروردین ۱۴۰۱

۷ آوریل ۲۰۲۲

زنانِ در خطر، یک نمونه در دو کشور

پتی دوبنیتاس

۶ آوریل (۱۷ فروردین) در شهر یورک در شمال انگلیس، زنی که همراه یک مرد سوار اتوبوس بود و از طرف آن مرد احساس خطر میکرد، با پلیس تماس گرفت و وانمود کرد "می خواهد پیتزا سفارش بدهد". مسئول تماس، خیلی سریع متوجه شد که آن زن در خطر است و پلیس موفق شد اتوبوس را ردیابی و مرد را دستگیر کند.

این اتفاق که در دو جمله بیان شده است، دو مضمون کلیدی را منعکس میکند. زن احساس حق می کرد و می دانست که با تماس با پلیس

کمک دریافت خواهد کرد. پلیس هم می دانست که چگونه به وضعیت یک زن در معرض خطر واکنش نشان دهد.

حالا تصور کنید این زن در ایران باشد. آیا او حتی اگر احساس خطر کند به "سفارش پیتزا" فکر می کند؟ چرا اصولا پلیس باید به این فکر بیفتد که یک زن در اتوبوس توسط یک مرد تهدید می شود؟

در قوانین اسلامی، احساس تهدید توسط یکی از بستگان مرد، مطمئناً به این معنی است که زن حتماً کار اشتباهی انجام داده و محرک چنین رفتاری شده است. همچنین بودن با مردی که از بستگان

نزدیک نیست، یک جرم است و در این صورت
نیز چرا اصولاً پلیس به خود زحمت دخالت دهد؟!

در حکومت اسلامی، یک زن هرگز بی تقصیر نیست
و همین رشته های زن ستیزی است که تابلوی
زندگی زنان در ایران را رنگ می کند. چیزی که
باعث میشود یک زن از یک چنین تماسی با پلیس
خودداری کند.

پنجشنبه ۱۸ فروردین ۱۴۰۱

۷ آوریل ۲۰۲۲

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر
به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران)
منتشر می شود.
ژورنال جمعه ها منتشر نمی گردد.

تماس با نشریه:

واتس آپ و تلگرام : ۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

پخش و انتشار مطالب در مدیای
شخصی و سایت های دیگر با ذکر منبع
و لینک به سایت ژورنال آزاد است.

www.journalfarsi.com

ژورنال